

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

سازمان زنان ۸ مارچ (ایران-افغانستان)
۲۸ نومبر ۲۰۱۸

از هفت‌تپه تا کل ایران، شورش زحمتکشان!



به مدد مبارزات جانانه کارگران و همبستگی وسیع مردم از اقشار مختلف این روزها کمتر کسی است که در مورد مبارزات کارگران هفت‌تپه نداند و قدمت کارخانه، جریان "رونق" و ورشکستگی آن را نشنیده باشد؛ کارخانه‌ای که زندگی بیش از ۵ هزار کارگر را به مرز نابودی کشانده و تأثیرات مخربی بر محیط زیست منطقه داشته است؛ اما کارگران هفت‌تپه بیست و یک روز است که لحظه به لحظه بیم و امید آفرینند و جانی دوباره به مبارزات اعتراضی مردم دمیدند و همبستگی جنبش‌های اجتماعی را تقویت و متقابلاً حاکمیت را با تضادهای جدیدی روبه‌رو کرده‌اند. کارگران مبارز هفت‌تپه فریاد خشم و حق‌خواهی‌شان را با مبارزه متحد، متشکل و مستمر از سطح کارخانه به خیابان آوردند و با بازنمایی دهشت‌های "نامرئی" زندگی کارگران در یک واحد تولیدی نشان دادند که مشت نمونه خروار است و با درگیر کردن سایر اقشار و طبقات با تأثیرات "رشد خصوصی‌سازی" در زندگی واقعی کارگران توجه جامعه را به سوالات بزرگتری جلب کردند. ایستادگی کارگران در مبارزه، دل نبستن به وعده و وعیدهای مسئولین، حمایت از کارگران بازداشتی و مبارزه برای آزادی آنان و پافشاری برای کسب خواسته‌هایشان در تحقق شعار "پشت به دشمن رو به مردم" تأثیر وسیعی گذاشت و به شکل حقیقی حمایت عملی مردم را جلب کرد و یکی از کمبودهای جنبش‌های اعتراضی اخیر را پوشش داد. همبستگی سایر کارگران معترض و متحصن، معلمان، زنان، دانشجویان و ... از سایر شهرها و حضور معلمان، زنان، دانشجویان، اقشار مختلف مردم حتا کسبه و مردم شوش در اعتراضات یکی از

دستاوردهای فرامحلی این مبارزه است که نشان از همسرنوشتی فرودستان و ضرورت مبارزه متحد، رادیکال و مستمر آنان دارد.

هرچند ترفندهای عوام‌فریبانه و نیرنگ‌های نمایندگان حاکمیت، دستگاه امنیتی و سرکوب تابحال توسط مبارزان هفت‌تپه و حامیان‌شان خنثا شده اما این مبارزه نیز مانند سایر مبارزات صنفی و سیاسی با دشواری‌های بزرگی روبه‌روست. تا کنون، فارغ از نتایج کوتاه‌مدت مبارزات جسورانه کارگران هفت‌تپه، این مبارزه تأثیرات عمیقی در پیشروی مبارزه مردم علیه جمهوری اسلامی داشته است که با تطمیع، زندان، تهدید و سرکوب کارگران از بین نخواهد رفت. رژیم سرکوبگر جمهوری اسلامی شاید بتواند این "غائله" را با اتکاء به انواع ابزارهای نرم و سخت خاتمه دهد اما آگاهی از قدرت مبارزه متشکل، متحد و همبسته مردم در به زیر سؤال بردن قدرت حاکمه را نمی‌تواند از جنبش بازستاند.

باید این حقیقت را هم در نظر گرفت آنچه می‌تواند مبارزات بحق کارگران هفت‌تپه، فولاد و هپکو را همراه با سایر مبارزات اجتماعی - همچون مبارزات معلمان، دانشجویان، دانش‌آموزان، کولبران، مالباختگان، کامیون‌داران، زنان و ...- به پیروزی برساند، پیش‌برد مبارزه هدفمند در خدمت به سرنوشتی انقلابی رژیم جمهوری اسلامی است. تلاش برای بیرون کشیدن ریشه‌های مشترک این جنبش‌ها در مبارزه علیه یک نظام طبقاتی مبتنی بر ستم و استثمار از وجوه لازمه برای پیشروی جنبش‌ها و مبارزات گوناگونی است که در صحنه جامعه جاری است. این نظام برای حفظ این ساختار استثمارگرانه که عامل فقر و فلاکت کارگران و زحمتکشان است، عمیقاً نیاز دارد که نابرابری ستمگرانه را در میان سایر اقشار و طبقات جامعه پیش برده و تقویت نماید. تصور امتداد سیستم استثمارگرانه بدون وجود ستم جنسیتی ممکن نیست. ریشه‌هایی که در اعماق، جنبش‌های اجتماعی را پیوند می‌دهند و وظیفه فعالان این عرصه‌هاست که بتوانند این پیوندها را بازشناخته و بازنمائی کنند. همان‌طور که در همبستگی با هفت‌تپه سایر جنبش‌های اجتماعی ریشه‌های مشترک خود را یافتند، هفت‌تپه نیز برای پیشروی باید این ریشه‌های پیوند را تقویت کند. همین روزها که حضور جسورانه زنان در صفوف مبارزاتی و همچنین پشت تریبون‌های مبارزاتی شور و شغف بالایی به مبارزات داده است، باید شعارهای مربوط به نابرابری جنسیتی به شعارهای هفت‌تپه راه پیدا کنند تا نیروی انفجاری زنان را به‌صورت کیفی (و نه صرفاً کمی) در خدمت به پیش‌برد این مبارزات آزاد کنند و امکان سیاسی‌تر، عمیق‌تر، ادامه‌دار و گسترده‌تر شدن این جنبش را تضمین و تقویت کنند.

در همین بزنگاه حساس که تمام تلاش حاکمیت در این است که این جنبش سیاسی نشود، گسترده نشود و هرچه زودتر "جمع‌وجور" شود، باید با تمام توان به عمیق‌تر و سیاسی‌تر شدن آن دامن زد. همان‌طور که هفت‌تپه بر بستر جنبش سیاسی ضد جمهوری اسلامی در دی‌ماه [جدی] و مبارزات متعاقب آن در دیگر جنبش‌ها نضج گرفته است، هفت‌تپه نیز باید سکوی پرشی برای پیشروی‌های مبارزات آتی و جنبش‌های دیگر باشد. درست است که هدف، نابود کردن ستم و استثمار - عامل اصلی فقر و فلاکت کارگران و زحمتکشان - یعنی دولت سرمایه‌داری جمهوری اسلامی است اما این مهم بدون مبارزه متحد، پیگیر، همبسته و متشکل مردم از اقشار و طبقات مختلف با یک جهت‌گیری انقلابی امکان‌پذیر نیست.

بنابراین باید عامل اصلی فقر و فلاکت را نابود کرد و جامعه‌ای ساخت که اقتصاد و برنامه اقتصادی‌اش در خدمت به رفع نیازهای آحاد جامعه باشد. اقتصادی که سود در فرماندهی آن قرار نداشته باشد. اقتصادی که در سرلوحه‌اش رفع ستم طبقاتی قرار داشته باشد. برای ساختن چنین جامعه‌ای نیاز است که نه تنها کارگران هفت‌تپه بر پیش‌برد مبارزات‌شان

پافشاری کنند، بلکه در اتحاد با سایر مبارزات و جنبش‌ها سطح سیاسی آن را بالا برده و خواست‌های خود را در گرو
سرنگونی انقلابی رژیم جمهوری اسلامی ببینند.
سازمان زنان هشت مارس (ایران - افغانستان)

25 نوامبر 2018

www.8mars.com
zan_dem_iran@hotmail.com
www.youtube.com/8marsorg
www.facebook.com/8marsorg
<https://t.me/eightmars>